

TÁMADÓ EGYSÉGEK HARCFELADATAINAK MEGHATÁROZÁSA

A tanulmány célja, hogy ezen a területen a még tisztázatlan kérdéseket megvilágítsa és kiértékelje, s esetleges hozzászólások után, megfelelő támpontul szolgáljon a harcfeladatok meghatározását illetően.

A tanulmány közzétételének indító okai: az eddig tapasztaltak szerint ezekben a kérdésekben határozatlanság, illetve erős véleményeltérés mutatkozik.

A kérdés sikeres tisztázása után egy lépést ismét előre jutunk hadseregünk fejlesztése útján.

A főkérdés a támadó lövészegységek harcfeladatának meghatározása, illetőleg rámutatás azokra a tényezőkre, lehetőségekre, amelyek távolságban, területben befolyásolják, vagy befolyásolhatják a harcfeladatok meghatározását.

Általában minden támadó egységnek egy közelebbi és egy távolabbi harcfeladatot határozunk meg. Ez rendszerint úgy alakul, hogy valamely támadó egység távolabbi feladata a következő, nagyobb támadó egység közelebbi harcfeladata lesz.

Természetesen itt mindjárt rá kell mutatni azokra a döntő tényezőkre, amelyek általában a lövészegységek közelebbi, illetőleg távolabbi harcadatait elsősorban meghatározzák.

Éspedig:

1. Az általános feladat.
2. A saját feladat.
3. Az ellenség ereje, összetétele, védelmi rendszere.
4. A terep.
5. Az áttörési sáv (terület) szélessége (ami rendszerint meghatározza a harcrendet is).
6. Az ellenséges védelem mélységében elhelyezett tartalék.
7. A természetes vagy mesterséges akadályok.
8. A szomszédok feladatai.

A fejlett haditechnika minden harceszközével felszerelt és megerősített lövészrezd áttörését a jól megszervezett és a gyalogsággal együttműködő egyes-, kettős *tűzhenger vezeti*.

A kettős tűzhengert két tüzercsoporttal kell löni. Az egyik a lehető leglaposabb röppályával közvetlenül a támadó harckocsik és a gyalogság elé tüzel, míg a másik hajótább röppálya csoport egy főterepszakasszal (általában 350—400 m) távolabbra lő és a főbb célokat veszi tűz alá.

Midőn az első csoport ráfekteti tűzhengerét az első főterepszakaszra, akkor nyitja meg a tüzet a második csoport a második főterepszakaszra és mindaddig tüzel rá, míg az első csoport tüzével el nem árasztotta az első főterepszakaszt, valamint az első és második főterepszakasz közötti fontosabb részt.

Az első tüzercsoportnak a következő fontosabb terepszakaszra való tűzáthelyezésével egyidejűleg, a második tüzercsoport megkezdí tüzelését a harmadik főterepszakaszra, és így tovább. (Csak ilyen szervezéssel lehet a kettős tűzhengert a legjobban és legegyszerűbben vezetni.)

A lapos rőppályájú lövegekből lött tűzhenger minden közbeeső terepszakaszon 2°-et „időzik“ és ezután áthelyeződik a következő terepszakaszra (tűzvonalra).

Ezen idő alatt a gyalogság általában 25—30 m-t tud harcolva előretörni. A fentieket számítva egy óra leforgása alatt kb. 1 km-t halad. Ez megfelel egy 12 órás (világos) csatanapot számítva, kb. 10—12 km távolságnak. Természetesen a tereptől és váratlan ellenséges behatástól függően. Ez az a távolság, amely távolságon az ellenséges védelem harmadik lövédelmi sávja van. Ezt rendszerint a hadosztálytartalék tartja megszállva.

Ez az a távolság, amit a gyalogság, harcolva — szürkülettől-sötétig — még meg tud tenni. Itt meg kell jegyeznünk, hogy tűzhenger támogatással legfeljebb 3.5—4 km távolságra számolhatunk az első és második árok áttörése után.

A nagy Honvédő Háború jól kiértékelt tapasztalatait véve alapul — és mi csak azt vehetjük alapul — látjuk, hogy 10—12 km távolságra kell és be is lehet törni egy „világos“ nap alatt. Az ilyen arányú betörés az, amely az ellenség védelmi rendszerét olyan mértékben zúzza szét, amit az ellenség az első harcshünetben (az első éjjel) már nem tud eredményesen védőképessé szervezni. Az ilyen arányú áttörést harcászati mélység áttörésének nevezzük.

Ezek tehát azok a döntő tényezők, amelyek elsődlegesen meghatározzák a lövészhadosztály közelebbi és távolabbi, de ugyanakkor a lövészrezred távolabbi feladatát is.

Ezen a távolságon és ezen a feladaton belül, egy lövészrezred közelebbi feladatát — szem előtt tartva a fentebb már meghatározott döntő tényezőket — az ellenséges zászlóaljzat támogató tüzéség és aknavetők állásainak elfoglalásában határozzuk meg. Ugyanis a megfelelően megerősített és támogatott lövészrezred egyesíti magában azt a tűz- és lököerőt, amely képessé teszi a fent vázolt feladat megoldására. Továbbá, a lövészrezred harcrendje (második lépcső, tartalék) képvisel már olyan élő- és tüzerőt, amely az ellenség védelmének mélységében elhelyezett ellenséges ezredtartalék, illetőleg mélységben egyéb ellentámadó csoportok ellenlökését el tudja hárítani és azokat képes megsemmisíteni. A lövészrezred távolabbi feladata lesz az elg-es védelem második védelmi övének az áttörése és az alapvető tü. tüzelőállás terület elfoglalása.

A lövészrezred szervezetszerű és a megerősítésre alárendelt páncéltörő fegyvereinek mennyisége és minősége képviseli azt a tüzerőt, amely képes leküzdni akkora harcokcsiegységet, amekkorának a támadásával a védelmi öv ezen területén számolnunk kell.

Összesítve: tehát a lövészezred az a támadó erő, amely képes az elg. harmadik árkába egy lendülettel betörni, az árkot birtokba venni és azt meg is tartani.

A lövészzászlóaljot összetétele, páncélelhárító és egyéb tűzereje, a második árok biztos áttörésére, illetve a második és harmadik árok között lévő esetleges uralgó pontok, területek elfoglalására és megtartására képesítik. Ezért a zlj.-nak a második árok leküzdése a közelebbi, a harmadik árok elfoglalása, a távolabbi harcfeadata lesz.

A harmadik árok elfoglalásához rendszerint szükséges a tartalék, illetve második lépcsőben támadó egység bevetése is.

A löv. zlj. támadásának megszervezésénél, a második árok leküzdése után mélységi harccal ne számoljunk, mert ez gyengíti, megosztja a lövészzászlóalj erejét, ami az első és második árok elfoglalását kétségessé teszi.

A lövészzásznak az a támadó egység, melyet még az első tüzelőállásból tudnak az összes támogató fegyverek — tüzelőállás változtatása nélkül — támogatni, ezért a feladatát csak a biztosan felderített és tűzzel lefoglalt első — illetve második — árok elfoglalásában határozzuk meg.

A lövészzszakasznak és a lövészrajznak pedig egy-egy meghatározott pontot, vagy egy-egy árokszakas elfoglalását adjuk feladatul, természetesen további meghatározott támadási iránnyal.

Általában távolabbi feladatot annak a támadó egységnek adjunk, amelyik második lépcsővel, vagy tartalékkal rendelkezik. Annál is inkább, mert éppen ezek az erők hivatottak (az egyéb feladataikon kívül) a harc-lendület fokozásával, segíteni az elsővonalban küzdő egységet, a távolabbi feladat végrehajtásában

